

סוֹנֵטָה / סוּל דֵּה סַנְט־מַרְת

סוֹנֵטוֹת הַדְּרוֹרֹת, מוֹצֵאֵךְ
בְּאַרְצֵי הַמִּגְרָף הָאֲדוּמָה,
אֶךְ בְּצִרְפַּת פְּרַחְתֵּן, וּבְחִיקָה
נֹצֵקוֹ בְּכֵן הַחֶסֶד וְהַחֵן.

קִלְסוֹ אֶתְכֵן רַבִּים כָּל כֶּךְ: אֶכֶן,
תְּהַלְתְּכֵן הוֹשֵׁרָה כְּכֶר כָּל צִרְכָּה.
בְּאַרְצֵי רַק לְכֵן הַחֲזָקָה.
כְּבוֹדְכֵן אֶף בְּרִקִיעִים וְדַאי שׁוֹכֵן.

אֶךְ בּוֹאוּ אֶף אַתֶּם, שִׁירֵי עֲשֵׂרֶת
וּמִתְמַנִּים, בְּנִיָּה שֶׁל צִרְפַּת:
כְּסוֹתְכֶם אוֹלֵי אֵינָה כֹּה מִפְּאֲרֵת,

אֶךְ תַּחַת לְבוֹשְׁכֶם הַמְרֻפָּט
חֲנֻכֶם מִהֲדָרָן אֵינוֹ פְּחוּת:
מוֹשְׁלוֹת בְּכֵן זְרוֹת, וְלֹא בּוֹזוֹת!

מצרפתית: דורי מנור

טורים 9 ו-10: "שירי עשרת ומתומנים" (בצרפתית: Dizains, Huitains) הם שירים בני עשרה ושמונה טורים, שנחשבו לצורות צרפתיות "ילידיות", בניגוד לסונטה המיובאת מאיטליה.

סוּל דֵּה סַנְט־מַרְת (Sainte-Marthe, 1536-1623) – משורר בן "תור הזהב" של הרנסנס הצרפתי, הידוע בעיקר בשירים הניארוֹ-לטיניים שחיבר, בתרגומו לספר איוב ובקשרי הידידות האמיצים שלו עם מיטב משוררי התקופה. הסונטה שלעיל נכתבה בשנת 1569, כשלושים שנה לאחר שצורת הסונטה יובאה לראשונה לשפה הצרפתית (על ידי המשוררים סן ז'לֵה ומארו). צרפתית היתה השפה השלישית שבה נכתבו סונטות (יותר ממאתיים שנה לאחר שעמנואל הרומי כתב את הסונטות העבריות הראשונות). בתקופה זו נתפסה עדיין הסונטה כצורה איטלקית מובהקת, אך היתה כבר לצורה שירית משגשגת ומרכזית ביותר בשירה הצרפתית.